

Библейски уроци за юноши
(9-15)

Урок:

1-13

Година D1
Трето тримесечие

Име:

УРОК 1

СЕКРЕТНА СЛУЖБА

Стих за запаметяване: Но Халев успокояваше хората пред Моисея, като казваше: Да вървим напред незабавно и да я завладеем, защото можем да я превземем” (Числа 13:30)

Текст за изучаване: Числа 13

Главна мисъл: Господ ни призовава да Му служим не гледайки на опасностите.

Чувствали ли сте някога, че Господ ви призовава да направите решителна постъпка, при която вие трябва да се лишите от някои удобства? Възможно е това да на е истинска героична постъпка, но все пак на вас ви е било нужно да проявите смелост и мъжество. А сега си представете, че ви призовават да станете съгледвач!

Моисей внимателно гледаше в лицата на дванадесетте мъже, които стояха пред тях. Той много внимателно ги бе избрал – по един от всяко племе. Неочаквано той се усмихна и решително каза:

---Времето настана! – Очите му сияеха – Вие, дванадесетте бъдете първи!

Халев въздъхна дълбоко. На него все още не му се вярваше, че се оказва всред числото на избраните. Той ще бъде в числото на първите, които ще стъпят на новата, прекрасна земя, която Бог обеща да даде на Израил. Той тихо се помоли: „Господи, благодаря Ти за милостта към мен”.

Дванадесетте съгледвачи внимателно слушаха наставленията на Мойсей:

---Вие трябва да се движите през цялото време на север, докато не стигнете в ханаанската земя. Там ще се покачите на планина и внимателно ще разгледате земята. Разберете какъв е там народът, живеят ли те в обикновени жилища или са в укрепени градове? Погледнете колко плодородна е земята. Растат ли там гори? И не забравяйте да донесете плодовете от земята.

Съгледвачите решиха да тръгнат на път рано сутринта, затова побързаха към своите шатри, за да успеят да се простят с роднините си и малко да си починат преди дългия път. Изгаряйки от любопитство всички приятели, съседни и роднини се събраха, за да поговорят за предстоящия поход. Въпросите се лееха един след друг: ”Как мислите, каква е земята? Интересно е какво ви очаква там?”

Звездите още гледаха спящата земя, когато съгледвачите оставиха лагера след себе си. Те се движеха на север в непрогледна тъмнина. Предстоеше им да преминат още малко, преди да пристъпят към изпълнението на поставените задачи.

Съгледвачите видяха, че земята на ханаанците беше прекрасна и плодородна. Халев възторжено възкликна: ---Погледнете тези пасбища! Какъв простор е тук за нашите стада! Колко бързо ще растат и ще се умножават.

Съгледвачите видяха, че в земята на ханаанците имаше много вода. Гъсти гори можеха да дават голямо количество дървен материал. Те се убедиха в това, че земята

е просторна, градовете големи и хората живеещи там, силни. Отгоре на това видяха, че в град Хеврон живеят истински великани!

В течение на четиридесет дни в ханаанската земя, съгледвачите се върнаха назад, в дома и разказаха за видяното на Мойсей. Те не забравиха да принесат плодове от тази богата и изобилна земя: грозде, с размер, който без съмнение накара Мойсей и целия народ да ахне от възхищение. Този грозд беше толкова тежък, че чепката я носеха двама човека. Те също така принесоха златночервени ябълки с твърда кора и сладки смокини.

Всички израелтяни се събраха в кръг около съгледвачите, за да чуят разказа за тази удивителна земя. Саммуя започна първи:

---Там има богата и плодородна земя. Само погледнете този плод!

Нахбий говори за невероятната сила на живеещите там хора. Че те живеят в големи, добре укрепени градове и винаги са готови да реагират на нападение. А някои от тях са истински великани.

Всички внимателно слушаха разказа на съгледвачите и се възхищаваха на донесените плодове. Но като разбраха за непристъпните градове и за силата на техните обитатели, хората започнаха да робтаят, клеветят и мърморят: „Защо Мойсей иска всички да умрем там?”

Халев чу недоволството на народа. Той излезе напред и силно каза:

---Почакайте! Защо се страхувате? Ние можем да победим тези великани! Ако заедно ги нападнем, то ще превземем Ханаан. Те няма да ни устоят! Нали Бог обеща да ни даде тази земя.

Исус Навин се приближи към Халев и също каза:
---Да, това е прекрасна земя! В нея текат мляко и мед, там ни очаква изобилие! Господ ще ни въведе в тази земя и ще ни я даде! Само не се бойте!

Събота

Споделете с родителите или приятелите си впечатленията от изучавания урок.

Неделя

Научете стихът за запаметяване наизуст.

Изпейте химн за доверието в Бог.

В молитва помолете Бог да ви даде възможност да Му служите, даже ако това е свързано с определен риск.

Понеделник

Прочетете Числа 13:1-25

Напишете имената на съгледвачите.

В молитва помолете Бог да ви даде желание да Му служите навсякъде и във всичко.

Вторник

Прочетете Числа 13:26-33

Подарете на някой емлема, която сте направили на урока в съботното училище или нарисуйте друга емблема, която показва вашето желание да служите на Бог /например, двама човека носят на прът чепка грозде/.

Кажете наизуст стихът за запаметяване.

В молитва помолете Бог да ви даде мъжество да Му служите при всякакви обстоятелства.

Сряда

Помолете някой от възрастните да ви разкаже, как те са разбрали, че Господ ги е призовал да Му служат, не гледайки на опасностите.

Помислете, как вие можете да служите на Бог през тази седмица, даже ако това бъде съпроводено с някои неудобства или безпокойства за вас.

Разкажете, какви чувства възникват у вас, когато разбирате, че Бог ви призовава да Му послужите, но това е свързано с известни рискове.

В молитва помолете Бог да ви дари с мир и безопасност в служенето ви.

Четвъртък

По време на семейното богослужение разиграйте по роли изучавания библейски текст.

В своята тетрадка напишете писмо до Бог, в което разказвате за своите тревоги и опасения, когато Му служите.

В молитва помолете Бог да бъде ваш Водител и да ви указва пътя за служба към Него.

Петък

Представете си, че вие сте един от дванадесетте съгледвачи. Сега напишете писмо на свой приятел, в което описвате своите впечатления и приключения.

Разкажете наизуст стихът за запаметяване.

Помолете се и благодарете на Бог за особената чест, която ви е оказана да бъдете Негови слуги.

ОПАСНО ПРИКЛЮЧЕНИЕ

 Стих за запаметяване: „със съвършено смирение и кротост, с дълготърпение, като си претърпявате един друг с любов,” (Еф.4:2)

Текст за изучаване: Числа 13:31-33:14

Главна мисъл: Служенето на ближния заради Исус може да бъде трудно за нас, но също така и увлекателно занятие.

Общували ли сте някога с хора, имащи сложни характери? Вие сте се опитвали да им помогнете, но се е оказало, че те самите не искат да си помогнат!

---Ти лъжеш! – Фалтий обвини Исус Навин, сочейки го с пръст – Ти лъжеш! – гласът му се усили още повече.

Исус се развълнува и стоеше незнаейки какво да отговори.

След това стана Сефур.

---Ние не можем да воюваме с ханаанците, защото те са по-сълни от нас. Те са великани, а ние в сравнение с тях, просто джуджета.

Сега напред излезе Халев и започна да убеждава налода:

---Чуйте! Трябва точно в този момент да тръгнем и да превземем тази земя. Аз съм сигурен, че ние ще можем да го направим.

Всички усилия на Исус Навин и Халев, да прекратят спора и караницата бяха напразни. Плодовете, които донесли със себе си довели до екстаз. Новата земя се оказа невероятна. Всичко необходимо за живот имаше в изобилие. Но спора в този момент охладил ентузиазма сред народа.

Някои от съгледвачите потвърдили, че хората в ханаанската земя са моног силни. Едно нещо те забравили, че Бог е по-силен.

Други говориха, че хората живеят в големи и укрепени градове, но не си спомниха, че Бог ги бе извел от най-могъщото за времето си Египетско царство.

Трети плашеха народа с това, че са вилели исполините, потомците на Енаковите синове. Но бяха забравили, колко велик е Господ!

Привечер глъчката след народа се увеличи до такава степен, че се оказа много вероятно някой да пострада. Дойде утрото и народът в своята незгода започна да обвинява Мойсей. Те го питаха, защо ги е извел от Египет? Но това не беше направил Мойсей, а Сам Бог.

---Най-добре бе за нас да умрем в пустинята – роптаеха те, без да мислят, колко пъти Господ ги бе спасявал от явна смърт в пустинята.

Чуха се възгласи:

---В Египет! Хайде да се върнем назад в Египет.

И, даже без да обмислят добре това, което казаха, те започнаха да търсят човек, който да ги поведе назад, в робството. Еврейския народ отхвърли Моисей като ръководител. Те не пожелаха, Бог да ги управлява.

Халев и Исус Навин започнаха да призовават хората към благоразумие:

--Не правете това! Не заставайте против Бог! Той е обещал да ни даде тази земя!

---Да ги убием с камъни! – чу се глас.

Бунтовниците веднага подкрепиха гласа: - Да ги убием с камъни! Да ги убием с камъни!

В този момент на входа на скинята се появи облачния стълб – знакът на Божието присъствие – и Бог се обърна към Мойсей:

---Докога този народа ще бъде невярващ, при всички знамения и чудеса, които направих за тях?

Вероятно Бог искаше да попита Мойсей, какво е нужно още да направи, за да докаже Своето съществуване? След това Господ произнесе не свойствени за Него думи:

---Остави ме да ги изтребя и ще направя да произлезе от тебе велик народ, силен народ.

Възможно ли е Бог наистина да е възнамерявал да изтреби целият непокорен народ или Той е искал народа да осъзнае, колко силно Мойсей вярва, че Бог ще изпълни всички свои обещания. А може би Господ чрез невероятната любов на Мойсей към народа, искаше да привлече вниманието им към Себе си и така да завоюва сърцата им?

Мойсей се помоли на Бог:

---О Господи! Не прави това! Ако Ти ги изтребиш, то кой ще вярва в Теб? И кой от ханаанските народи ще повярва в това, че Ти Господи си вездесъщ и всемогъщ? О Господи, прости на израилняните още веднъж, както много пъти си им прощавал преди!

Думите на Мойсей ни показват, че този човек преди всичко мисли за Бог, а не за себе си. Той може би винаги възлага отговорността за всичко на Бог. Той не се отнася с безразличие към намеренията на Бог да накаже своя народ за неверието. Не гледайки на лъжата, неправилните постъпки и откритото роптание на народа, думите на Мойсей свидетелствуват, че той ги обича. Чрез тези отговори,

които Мойсей даде на Бог, ние виждаме, че той се притеснява за своята репутация, но възвеличава Бог.

В лагера, разположен недалеч от обещаната земя, дохожда вест за ужастната вест от Бог:

---Така както не повярвахте на Мен, то никой от вас няма да влезе в обещаната земя. Само Халев и Исус Навин, в които имаше друг дух ще влязат там. Всеки израилтянин по-възрастен от 20 години ще умре в пустинята. Такова беше и вашето желание.

Цяло поколение израилтяни трябваше да умре в пустинята. Цяло поколение, което така и не призна, че радостта в живота идва от Бог, от службата за Него.

Събота

Споделете с родителите или приятелите си своите впечатления от преминалия урок.

Неделя

Запланирайте нещо, в което вие ще можете да проявите мъжество, и ще изпълните обещания, с които сте се запознали на предния урок.

Научите стихът за запаметяване.

В молитва помолете Бог да ви даде възможност да служите на ближните през тази седмица.

Понеделник

Прочетете Числа 13:31-33

Помолете Бог да ви даде сили за работа за Него.

Вторник

Прочетете Числа 14:1-9

Нарисувайте рисунка върху тези стихове. Постарайте се да изобразите Исус Навин и Халев, които раздират дрехите си.

Не забравяйте да изпълните тези обещания, които приехте в съботното училище: да служите на ближния, даже това да не е така просто за вас.

В молитва помолете Бог да благослови работата, която мислите да извършите за Него и другите.

Сряда

Прочетете Числа 14:10-19

Напишете молитвата на Мойсей, въз основа на която, Бог „промени“ решението Си, да не изстреби излаилския народ.

Говорят ли ви тези доводи за това, че Мойсей разбира Бог? На кой в тази ситуация служи Мойсей?

В молитва помолете Бог да ви даде такова състрадание и дълготърпение, каквито имаше Мойсей.

Четвъртък

Прочетете Числа 14:20-35

Представете си, че сте един от участниците в събранието на израилтяните и вие сте от тези, които са помалки от 20 години. Опишете събитията, които се разиграха пред очите ви.

Продължете да учите стихът за запаметяване.

Обърнете се към Бог в благодарствена молитва за това, че Той е подкрепил вашето желание да Го следвате.

Петък

Прочетете Числа 14:36-45

По време на семейното богослужение разиграйте сценката за съгледвачите или направете преразказ на този епизод пред членовете на своето семейство.

Разкажете наизуст стихът за запаметяване и главната мисъл на урока.

Помолете в молитва, Бог да ви даде сила да Му служите, не гледайки на трудностите.

ПОБЕДА И ПОРАЖЕНИЕ

Стих за запаметяване: „направете както Господ ви каза” (Исус Навин 8:8)

Уповай на Господа от все сърце и не се облягай на своя разум. (Пр.3:5)

Текст за изучаване: Ис.Навин 6,7,8 глави

Главна мисъл: Единствено следвайки Божието ръководство, ние можем пълноценно да Му служим.

Представете си, че очаквате баща си, който помага на свои приятели да се преместят на друго място. Но днес разбрахте, че той трябва също така да им помогне да „завоюват” няколко града.

Прочетете писмата на Берам и неговия баща, който заедно с другите израелтяни завоюваха ханаанската земя.

„Скъпи Беркам!

Ти никога няма да се сетиш, как Иехова завоюва за нас Ерикон! Шест дни ние в пълно мълчание обходихме града в кръг, а на седмия ден превзехме Ерихон. В този ден ние станяхме рано сутринта и отново започнахме да обикаляме града, но този път ние го обходихме не едни път, но седем

пъти. Когато приключвахме седмия път свещениците затръбиха с тръбите, а всички воители извикаха. Представи си само какъв беше този звук, когато хиляди войници извикаха с цяло гърло и хиляди тръби затръбиха в един момент. Именно тогава стените започнаха да падат, а след няколко мига те бяха разрушени изцяло. Само пепел остана във въздуха. Ние се втурнахме в града на всички страни. Всичко бе разрушено, спаси се само жената Раав и семейството ѝ. Тя бе укрила в дома си двама от нашите разузнавачи, когато преди време щяха да ги заловят. Беше ни заповядано да съберем всички ценни метали: злато, сребро, бронз и желязо в Божията съгровищница. Всичко друго бе подложено на огън. Нищо не трябваше да вземаме за себе си, защото всичко в града принадлежеше на Господ.

Скъпи Берам, разказвам ти това, за да го чуеш от мен, който бях свидетел на чудната победа, която Бог ни подари.

С любов,
Баща ти!"

„Здравей татко!

Със затаен дъх от вълнение прочетох твоето писмо от обещаната земя. Сигурен съм, че така лесно ще победите и във всички останали битки. На вас даже не ви се наложи да се биете! За вас се сражава Самият Иехова! Бог Израилев управлява всичко! С нетърпение ще очаквам твоето следващо писмо!

Моля те, не се бави с отговора!
Твой син
Берам”

„Здравей Берам!

В това писмо имам както хубави, така и лоши новини. Но първо хубавата: ние превзехме град Гай и всички негови жители паднаха под меч. Домашният добитък и всички ценности бяха разделени между победителите.

Лошото беше това, че в битката загинаха тридесет и шест наши воители и един в лагера. И само защо!

Без да се допитаме до Бог, Исус Навин изпрати няколко хиляди войници да шурмуват град Гай. Нашата армия приближи стената на крепоста и бързо настъпили в атака, при което бяха убити тредесет и шест израилтяни. Останалите побяхнаха.

Когато нашата армия се върна в лагера, поражението направи израилтяните унили и страхливи. След победата ни над Ерихон, трудно беше да разберем, причината за случващото се.

Исус Навин и всички старейшини от израилевия народ, паднаха пред ковчега на завета. В смирение те се молеха до вечерта, докато Иехова не откри причината за нашето поражение. Оказа се, че сред взетите от Ерихон вещи, когато нашата армия излизала от града, един воин взел за себе си, нещо, предназначено за съкровищницата на Бог. Тогава Исус Навин заповяда на народа да се освети и на следващия ден Господ показа кой е извършил престъплението. Оказа се Ахан. Той взел за себе си пари, злато и чудесна дреха. За съжаление, до края на деня Ахан и всичкото му имущество бяха унищожени.

След тези събития Иехова поведе Исус Навин да нападне отново Гай. В тази нощ, тридесет хиляди войници се придвижиха към стената на града. На следващия ден Исус изпрати още пет хиляди войници към западната стена на Гай. Всички останали застанаха на лагер пред входа на града. На следващото утро защитниците на Гай излязоха против нас. Ние се престорихме, че отстъпваме и ги изведохме от града. В същото време Исус Навин подаде сигнал на войниците, намиращи се в засада на западната стена и те влязоха в Гай, като подпалиха всичко.

Когато над града се извисиха кълба дим, ние се обърнахме срещу врага, а от другата страна ги атакуваха войниците, превзели града. Господ беше с нас и в този ден Той предеде Гай в ръцете ни.

Берам, първото поражение над Гай беше за нас горчив урок, но то не ни лиши от мъжество. Ние винаги сме длъжни да се обръщаме към Бог и да сме послушни на волята Му.

Да те пази Бог, сине мой! С нетърпение очаквам момента, когато ние най-накрая ще се видим!
Твой татко!”

Събота

Споделете с родителите или приятелите си своите впечатления от преминалия урок.

Неделя

Помислете как бихте могли да послужите на Господ през тази седмица, след което споделите мислите си с приятел

Научете стихът за запаметяване

В молитва се обърнете към Бог с молба да ръководи вашата работа за Него.

Понеделник

Прочетете Ис.Навин 6

Нарисувайте план на разположението на израилевата войска до Ерихон. Каква стратегия беше замислил Бог за тази битка?

Не сте ли забелязали, че някои области от вашия живот още са обкръжени от „каменни стени”, които са подобни на ерихонските, зад които вие се опитвате да се скриете?

Чувствате ли се в безопасност зад тези стени?

Ако вие сте с Бог, може ли Той да ви помогне да разрушите тези стени?

В молитва помолете Бог да ви помогне да Го следвате по този път!

Вторник

Прочетете Ис.Навин 7

Назовете два греха, извършени от израилтяните, които станаха причина за провала против Гай.

Какви чувства има Господ в разговора си с Исус Навин?

В тетрадката си опишете епизод от своя живот, когато сте извършили някакъв грях и сте се опитвали да го прикриете. Какви бяха последствията от тази постъпка?

В молитва помолете Бог, да ви даде желание винаги да искате от Него съвет, когато вземате някакво решение.

Сряда

Прочетете Ис.Навин 8:1-9

Продължете да учите стихът за запаметяване.

На какво прилича и с какво се отличава паметника, издигнат от израилтяните в Галгал, след преминаването през река Йорда от камарата камъни, спомената в текста на Ис.Навин 7:26 и 8:29?

В молитва благодарете на Бог за духовните победи, които Той ви дава.

Четвъртък

Прочетете Ис.Навин 8:30-32

Размишлявайте за това, по какъв начин израилтяните разказвали за Бог и за неговите заповеди на своите деца.

Как тази традиция прилича на вашето познание за Бог?

По какво се различава?

Разпитайте някой от възрастните, как понякога му се е налага да потърси Божието водителство в живота си и как Бог Му е отговорил на молитвата.

Благодарете на Бог, че Той ни е дал Библията, в която ние винаги можем да намерим Неговия съвет за решения в ежедневието си живот.

Петък

Разкажете наизуст стихът за запаметяване.

Обсъдете в семейството си, какви случки от вашия живот подхождат на тези при превземането на Ерихон и на тези при превземането на Гай.

Разиграйте по роли със своите братя или сестри библейският разказ при превземането на Ерихон.

Опитайте се с пълна сила на гласа си да прославите Бог, така както направиха израивтяните. Изпейте няколко песни на хвала.

В молитва помолете Бог да укрепи вашата вяра.

СЕМЕЙНА ВРЪЗКА

Стих за запаметяване: „А на онази, които Го приеха, даде право да станат Божии чедра, т.е. на тези, които вярват в Неговото име, които се родиха не от кръв, нито от плътско пожелание, нито от мъжко пожелание, но от Бога. (Йоан 1:12, 13)

Текст за изучаване: Йоан 11:1-3, 36, 51, 52

Главна мисъл: Бог е гарантирал място за всеки вярващ в Божието семейство

Люба прошепна в ухото на малката си сестричка.

---Тани, теб са те осиновили.

Това не беше вярно, защото Люба прекрасно помнеше деня, когато сестра ѝ беше се родила.

---Какво? – едва доловимо промълвила Таня.

---Да! Нашите родители те осиновиха точно така, както и Рома.

---Това не е вярно!

---Ти нямаш очи като нашите, а косите ти са къдряви. Виж как приличаш на Рома.

Люба говореше лъжи. Само няколко седмици след това, когато Таня сърдито поиска от родителите си да кажат истината, всичко си дойде на място.

Ако вас някога са ви измъчвали съмнения за вашия произход, то вие очевидно ще бъдете удивени, да разберете че на Исус също му е било познато това чувство.

По времето на Исус еврейските деца ги учили да се подчиняват на строгите правила, които насаждали фарисеите. Но Исус повече от всичко се стремял да служи на Бог, отколкото от съблюдаване на мъртви правила. Затова братята на Исус често трябвало да се срамуват от по-малкия си брат.

„Какво ще си помислят съдедите?“ – може би именно такъв въпрос си задаваше на себе си Яков, когато Исус в събота, вместо да отиде в синагогата, се отправяше да се разхожда по полететата.

---Защо Ти не четеш поученията на равините? – Негодуваше Юда, гледайки, как Исус изучава Стария Завет. – Ти ще направиш впечатление на равина Йоля, ако влезеш в дискусия с него. Ако искаш да бъдеш приет в църквата, Ти трябва да отговориш на въпросите на равина.

Исус ясно знаеше, че източникът на живот не е в еврейските традиции, а в Божието Слово. Братята говореха всичко правилно, но техните съвети не можеха да се нагодят на Момчето, на Което Му предстоеше да извърши особенна работа за Бог.

Сатана непрестанно принуждаваше Исус да се съмнява в Себе си и в Своят произход. Неговата майка не е била омъжена, когато станало очевидно, че тя очаква Бебе. Затова някои хора давайки воля на своето нездравео въображение, Го привикваха и след това хвърлиха горчив упрек:

---Ние не знаем откъде си Ти.

На всяко дете му се иска да бъде погалено и да му се обърне внимание, но вместо това братята постоянно се присмиваха на Исус. На Него му беше известно, какво е да си сам.

В село Витания, намиращо се на три километра от Ерусалим, живееха две сестри – Марта и Мария, които имаха брат Лазар. Те станаха любимото семейство на Исус.

В това семейство Той намери мир и покой, което не му достигаше в собственият Му дом. Вероятно Лазар Му стана като един грижлив по-голям брат. Минавайки през Витания, Исус винаги се спираше в дома на Своите приятели.

Веднъж, когато Исус със Своите ученици се намираще от другата страна на р.Йордан, на Него му донесоха тревожна вест.

---Господи! Този, когото обичаш е болен.

Затова, начина по който реагира Исус на това известие, даде на учениците да разберат, че става дума за Лазар. Само с тях Исус беше толкова близък.

По-късно, когато Исус, заедно с Мария скърбяха на гроба на Лазар, страничните наблюдатели шепнеха:

---Вижте, колко много Той го е обичал!

Между другото, Исус е обичал и останалите хора, точно така както и Лазан. Разликата била в това, че Лазар отговорил на тази любов.

Бог дава възможност на всеки от нас да станем Негови деца. Но само този, който приема Исус Христос в своето сърце, само за него Той е приготвил място в Своето небесно семейство.

Събота

Споделете с родителите или приятелите си своите впечатления от преминалия урок.

Неделя

Прочетете стихът за запаметяване. За какво се говори в този стих?

В молитва помолете Бог да ви даде увереност в това, че Той приема и вас в числото на Своите деца.

Понеделник

Прочетете Йоан 11:1-3, Матей 12:46-50 и Йоан 1:12
Подчертайте с химикал Йоан 11:36, помнейки че по същият начин Исус се отнася към вас.

Научете стихът за запаметяване.

В молитва помолете Бог да ви даде възможност да почувствате Неговата любов.

Вторник

Прочетете Йоан 3:16, 1Кор.15:22 и Еф.2:19

Повторете стихът за запаметяване

Помолете родителите си да ви покажат свидетелството за раждане.

По същият начин собственоръчно направете „свидетелство за раждане“, потвърждаващо факта, че вие сте част от Божието семейство.

В тетрадката си запишете молитвата, която се роди в твоето сърце след изучаването на текстовете от днешния урок.

Сряда

Прочетете Йоан 11 и обърнете особено внимание на стихове 50-52

Как може да попаднете в числото на „разпръснатите Божии чада“?

Как думите „да събере в едно“ се отнасят към вашето семейство и към теб лично?

Помолете се за своето семейство и за цялото Божие семейство.

Четвъртък

Обяснете на свой приятел текста от Йоан 1:12

„Всички, приемащи Исус като свой личен Спасител, няма да останат сиромаси, на които е отсъдено в самота да носят теготите на живота. Христос ги приема в небесното семейство“ (Е.Уайт Животът на Исус)

Споделете своите мисли за текста в Йоан 1:12 и как цитата от днешния урок те убеди в принадлежност към Исусовото семейство.

Планирайте да проведете в петък семейно богослужение на тема „Семейните отношения“.

В молитва помолете Бог да ви помогне да осъществите своя план.

Петък

Проветете запланираното тържествено

богослужение с участието на всички членове на вашето семейство.

Помолете възрастните да споделят своите мисли за Божието семейство.

Всички заедно кажете наизуст стихът за запаметяване.

По време на молитва помолете всеки член на семейството си да се помоли за стоящия до него.

Припомнете си също така тези, които не са в момента с вас. В края на богослужението благодарете на Бог за прекрасната възможност да бъдете част от Неговото семейство.

СМЪРТ ИЛИ СЪН

Стих за запаметяване: „Зная, че е жив Изкупителят ми и че в последното време ще застане на земята, и като изтлее след кожата ми това тяло, пак в плътта си ще видя Бога”. (Йов 19:25,26)

Текст за изучаване: Йоан 11:1-16

Главна мисъл: Ние не трябва да се страхуваме от страданията и смъртта, защото Исус е наш Приятел.

Случвало ли ви се е да присъствате на погребение на любим човек. Ако ви се е случвало, то вероятно на вас не ви дават покой въпроси като: „Защо се случи това? Защо умират деца? Защо Бог допуска това? Защо няма задоволителен отговор на всички тези безкрайни „ЗАЩО...”

Историята на Лазар ще ни помогне в известна степен да надникнем зад завесата на тази тайна.

Мария и Марта много се притесняваха за своя брат Лазар. При настъпването на ноща неговото състояние стана

по-лошо. Вчера той се занимаваше със своите обичайни неща, а днес има такава висока температура, че на моменти го тресе, а после се облива в пот. Единственото, което сестрите му можеха да направят бе да съобщят за това на Исус, към Когото те се отнасяха като към брат. Да дойде да го изцели, както правеше с много други хора! Те изпратиха до Исус човек с известие за много тежкото състояние на Лазар, а сестрите останаха търпеливо да чакат отговор. Те вярваха, че Исус обезателно ще спаси техния брат. Когато Исус получи съобщението от Марта и Мария за неприятното състояние на Лазар, Той спокойно отговори:

---Тази болест няма да доведе до смърт.

Човекът, който донесе съобщението, очакваше, че Исус ще каже още нещо или ще напише отговор. Но се оказа, че тази тема вече не Го интересуваше. По всичко личеше, че Учителят не се готвеше веднага да тръгне към Витания, затова посланикът спешно се върна без Него.

---Къде е Исус? – попитаха го сестрите.

Той, отпускаяки глава каза:

---Учителят каза, че от „Тази болест не се умира“.

Мария и Марта се зарадваха на това известие. Те побързаха да предадат новината на брат си, който беше почти в безсъзнание. Те нямаха търпение да видят признаците на неговото оздравяване. Въпреки всичко обаче тях ги постигна горчиво разочарование, когато влизайки при Лазар, те го намериха мъртъв. На тяхната мъка можеше да помогне единствено Исус и Неговата милост, но въпреки това съмнявайки се вече, те започнаха да Го упрекуват.

Поведението на Исус подигна и голямо изумление и в самите ученици. На тях им се струваше, че Исус е някак безразличен вече към тях. В тяхната памет все още бе пресен спомена за случая, когато Неговият братовчед Йоан Кръстител го бяха затворили в тъмница, а Исус нищо не предприе за неговото спасение. Защо?

Но в този момент, защо Той веднага не се отправи към Витания? Защо Той продължаваше да проповядва, сякаш нищо не се е случило? Те прекрасно знаеха, как много Му липсват тези, които така силно обичаше Той. За тях Неговото поведение беше загадка.

През последните два дни Исус вършеше своята работа и нито веднъж даже не спомена за Лазар.

Фарисеите, враговете на Исус, също обърнаха внимание на този факт, че Той не предприе никакъв опит да спаси Йоан Кръстител. За тях това беше неопровержимо доказателство за това, че Исус не е този, за когото Той се смяташе – Той не е Син на Бог. „Ако Той беше Син на Бог, ако Той имаше Божествената сила, тогава защо Той допусна това да се случи със Собствения си братовчед? И защо Той не побърза да изцели своя приятел сега?“ – недоумяваха фарисеите.

Тези два дни бяха много тревожни за учениците на Исус. Учителят през цялото време говори за изпитанията, лишенията и гоненията. Може би Той говореше тези неща, защото щеше да ги остави сами в дни на изпитания, така както се оказа при случаят с Лазар и Йоан?

След два дни Исус се отправи на другата страна на р.Йордан и тръгна към Витания. Учениците, които толкова желяеха това, сега бяха разстроени.

---Не беше ли там мястото, където Юдеите искаха да те убият с камъни? Може би е добре да не ходиш във Витания? – питаха те.

Но Исус малко се интересуваше от своята собствена съдба. Той отиваше там, където Го водеше Святия Дух. ---Лазар спи – каза Той на учениците. Тези думи още повече смутиха учениците на Исус. Ако Лазар спи, значи скоро ще се събуди и ще оздравее. Те изобщо не разбираха, че Исус говори не за прост сън, а за смъртта!

По-късно Исус каза директно:
---Лазар умря.

След това отговаряйки на въпросите на учениците
Той добави:

---Радостен съм, че не тръгнахме веднага на път, защото сега
ще повярвате. Елате!

Заедно с Исус учениците се отправили към Витания,
губейки мислите си в догатки: как да разбирате думите на
Учителя?

Събота

Споделете с родителите или приятелите си своите
впечатления от преминалия урок.

Неделя

Какви въпроси може би са задали още учениците на
Исус по пътя към Витания?

Какво искате да знаете за смъртта?

Научете стихът за запаметяване.

В молитва помолете Бог да укрепи вашето доверие в
Него.

Понеделник

Прочетете Йоан 11:1-16

Попитайте възрастните, имали ли са период в своя
живот, когато те са си задавали въпроса "ЗАЩО?", не са
получили отговори и дълго не са разбирали, от какво идва
всичко това.

Обърнете се в молитва към Бог и се помолете да ви помогне да Му се доверявате, даже и в тези случаи, когато не всичко ви е ясно.

Вторник

Прочетете Йов 19:25-27

Поговорете с дядо, баба или други възрастни. Прочетете им текста на днешния урок. Попитайте ги какво означават за тях тези думи.

В своята тетрадка напишете какво сте обсъждали. Ако беседата не се е състояла, запишете собствените размишления върху стих 27.

Какво почувствахте, когато четяхте този стих?

В молитва благодарете на Бог, че Той е победил смъртта!

Сряда

Прочетете Йоан 11:11

Намерете други места в Библията, където смърта е сравнена със сън.

Ако се затруднявате, помолете някой възрастен да ви помогне.

В молитва помолете Бог да ви даде да разберете, че смърта е подобна на сън и вярващият човек не е длъжен да се бои от нея.

Четвъртък

Изпейте стихът за запаметяване на мелодия, която

вие сте чули някога в църквата или просто измислете своя собствена.

Ако имате възможност, наблюдавайте спящо бебе.

Кажете благодарствена молитва на Бог за това, че Той назовава смърта сън.

Помолете Господ да бъде ваш Утешител и Личност, която може да облекчи болката на мъката в случай на смърт на някой близък човек.

Петък

На семейното богослужение разкажете на членовете на своето семейство за това, което сте научили през тази седмица.

Разкажете наизуст стихът за запаметяване.

Постарайте се също така да научите стих 27.

Всички заедно благодарете на Бог, че Той е милостив към нас и винаги е близко до нас, за да ни утешава и подкрепя.

СКРЪБТА НА ДВЕТЕ СЕСТРИ

Стих за запаметяване: „Зная, че е жив Изкупителят ми и че в последното време ще застане на земята, и като изтлее след кожата ми това тяло, пак в плътта си ще видя Бога”. (Йов 19:25,26)

Текст за изучаване: Йоан 11:1-16

Главна мисъл: Ние не трябва да се страхуваме от страданията и смъртта, защото Исус е наш Приятел.

Случвало ли ви се е да присъствате на погребение на любим човек. Ако ви се е случвало, то вероятно на вас не ви дават покой въпроси като: „Защо се случи това? Защо умират деца? Защо Бог допуска това? Защо няма задоволителен отговор на всички тези безкрайни „ЗАЩО...”

Историята на Лазар ще ни помогне в известна степен да надникнем зад завесата на тази тайна.

Събота

Споделете с родителите или приятелите си своите впечатления от преминалия урок.

Неделя

Какви въпроси може би са задали още учениците на Исус по пътя към Витания?

Какво искате да знаете за смъртта?

Научете стихът за запаметяване.

В молитва помолете Бог да укрепи вашето доверие в Него.

Понеделник

Прочетете Йоан 11:1-16

Попитайте възрастните, имали ли са период в своя живот, когато те са си задавали въпроса "ЗАЩО?", не са получили отговори и дълго не са разбирали, от какво идва всичко това.

Обърнете се в молитва към Бог и се помолете да ви помогне да Му се доверявате, даже и в тези случаи, когато не всичко ви е ясно.

Вторник

Прочетете Йов 19:25-27

Поговорете с дядо, баба или други възрастни. Прочетете им текста на днешния урок. Попитайте ги какво означават за тях тези думи.

В своята тетрадка напишете какво сте обсъждали. Ако беседата не се е състояла, запишете собствените размишления върху стих 27.

Какво почувствахте, когато четяхте този стих?

В молитва благодарете на Бог, че Той е победил смъртта!

Сряда

Прочетете Йоан 11:11

Намерете други места в Библията, където смъртта е сравнена със сън.

Ако се затруднявате, помолете някой възрастен да ви помогне.

В молитва помолете Бог да ви даде да разберете, че смъртта е подобна на сън и вярващият човек не е длъжен да се бои от нея.

Четвъртък

Изпейте стихът за запаметяване на мелодия, която вие сте чули някога в църквата или просто измислете своя собствена.

Ако имате възможност, наблюдавайте спящо бебе.

Кажете благодарствена молитва на Бог за това, че Той назовава смъртта сън.

Помолете Господ да бъде ваш Утешител и Личност, която може да облекчи болката на мъката в случай на смърт на някой близък човек.

Петък

На семейното богослужение разкажете на членовете на своето семейство за това, което сте научили през тази седмица.

Разкажете наизуст стихът за запаметяване.

Постарайте се също така да научите стих 27.

Всички заедно благодарете на Бог, че Той е милостив към нас и винаги е близко до нас, за да ни утешава и подкрепя.

ЛАЗАР И ВЪЗКРЕСЕНИЕТО ОТ МЪРТВИТЕ

Стих за запаметяване: „Понеже сам Господ ще слезе от небето с повелителен вик, при глас на архангел и при Божия тръба и мъртвите в Христос ще възкръснат по-напред”. (1Сол.4:16)

Текст за изучаване: Йоан 11:1–44; 1Сол. 4:13–18

Главна мисъл: В Христос ние сега преживяваме възкресението и живота.

Някога си в Ню Йорк едни човек се опитал да продаде на богат турист Бруклинския мост. Когато туристът мислел върху предложението, да си купи този мост, „продавачът” му предложил също и „Титаник”! Без никакво съмнение, някой се опитвал да излъже туриста.

Скептиците считат, че възкресението на мъртвите е някаква лъжа. Но фактът при възкресението на Лазар ни говори точно обратното.

Плачейки, Мария коленичи при нозете на Исус.

Плачеха и оплаквачките, които дойдоха с нея. Исус бе обхванат от скръб, от което Той също се просълзи. Той плачеше за сестрите, които не можеха да разберат Неговите

намерения. Той плачеше за всички, които скърбяха в този момент. Изпитваше мъка също така и към тези, на които предстоеше да изпитат скръб.

Той плака за съмняващите се фарисеи, които показваха скръб на лицата си, но нямаше да мине много време, но именно те щяха да вземат решение да убият Лазар. Христос ясно разбираше, че те няма да получат възкресение, защото не Го приемат. Именно за това Исус така силно скърбеше.

---Вижте, колко много Той го е обичал – шепнеха юдейските началници. Те мислеха, че Исус плаче единствено за своя приятел.

Но сега Исус стана и се отправи към гроба.

Той спря пред входа на пещерата, в която преди четири дни беше поставено тялото на мъртвия Лазар. В този именно ден Исус говореше, че Той е „възкресението и живота“. Той също така беше казал, че този, който вярва в Него, ще живее даже и да умре. Тези думи Исус каза, за да подготви хората към предстоящото чудо.

Исус окуражи хората наоколо: Марта и Мария, учениците, скърбящите роднини на Лазар, а също така и фарисеите. Разбира се Исус беше взел решение да възкреси Своя приятел, но събралите се хора, даже Марта и Мария, не можеха да си представят такъв обрат на събитията.

---Отместете камъка! – каза Исус.

Възцари се пълна тишина. Лицето на Марта се изопна от удивление, а в очите ѝ се четеше изражение на ужас.

---Не! – с мъка каза тя – Тялото вече е започнало да се разлага, защото вече минаха четири дни откакто той е в гроба.

Марта не можеше да допусне, всички да видят разлагащото се тяло на нейния любим брат.

Известно време нейната гордост се противеше на Исусовите намерения. Затова Той внимателно напомни:

---Не си ли чула, това, което Аз ти казах: ако вярваш, ще видиш славата Божия?

И така беше взето решение мъжете да отместят камъка. Исус погледна към небето:

---Отче – помоли се Той – благодаря Ти, че чу молитвата Ми. Ти винаги Ме чуваш, но казвам това заради народа, за да повярват.

Фарисеите, които стояха до гроба, обвиняваха Христос, че използва дяволска сила, за да изцелява хората. Преди всичко те не вярваха, че Исус е Божият син. Но Неговата молитва и възкресението на човек от мъртвите доказва лъжливете им обвинения.

Всички много добре видяха изстиналото, безжизнено тяло, намиращо се в пещерата. Никой не се съмняваше в това, че Лазар е мъртъв.

Исус се изправи, Неговото лице засия от неземна светлина.

---Лазаре, излез вън! – ясно каза Той.

Затаили дъх, бойки се да не пропуснат нещо, народът чакаше какво ще се случи. В същият момент тялото, лежащо в пещерата, се раздвижи от върналото се в него жизнено дихание и сега, обвитият от ръцете до краката в погребална плащеница Лазар, излезе до входа.

---Разповийте го – обърна се към присъстващите Исус, желаейки те също да вземат участие в тези събития.

Няколко смелчаци дойдоха към Лазар и го освободиха от погребалните дрехи. Здрав и енергичен Лазар радостно гледаше в очите своя Бог и Приятел. Тълпата възкликна радостно. Сестрите хукнаха да прегръщат брат си. Приятелите с цяло сърце им се радваха. А Исус неусетно си тръгна.

И така възкресението от мъртвите лъжа ли е?

Може ли с увереност да потвърдим, че в Христос ние още сега получаваме възкресението и живота?

Доказателство за това се явява възкресението на Лазар, а също така смъртта и възкресението на Нашия Господ Исус Христос.

Събота

Споделете с родителите или приятелите си своите впечатления от преминалия урок.

Неделя

Прочетете стихът за запаметяване и помислете върху смисъла на тези думи.

Действително ли вярвате в Исус Христос? Вярвате ли в това, че Той желае да ви даде вечен живот?

В своята тетрадка напишете отговора на тези въпроси.

В молитва помолете Бог да ви даде увереност, че Той наистина ще ви възкреси към нов живот.

Понеделник

Прочетете Йоан 11:38-44

Каква постъпка в Марта може да попречи на Исус да възкреси Лазар ст.39? Какво забрави Марта ст.25?

Започнете да учите стихът за запаметяване.

В молитва благодарете на Бог, че Той има сили да възкресява мъртвите.

Вторник

Прочетете Йоан 5:24-27

Кой стих ви говори, че вие сега сте придобили вечен живот?

Попитайте някой възрастен, считат ли те, че в стих 24 се говори за това, че те никога няма да умрат.

Внимателно разгледайте сух боб. Виждате ли в него признаци на живот? Залейте боба с вода и го оставете една нощ.

Обърнете се към Бог с молитва да поръси вашите сърца с вяра и любов.

Сряда

Прочетете Йоан 5:28, 29

Назовете какви две групи ще възкръснат? Коя от тези две групи ще получи вечен живот? В какво се състои разликата между тези групи хора?

Погледнете боба, който вие вчера покрихте с вода. Внимателно разрежете ципата и разделете бобчето на две половинки. Какви признаци на живот забелязвате?

В молитва помолете Бог да усили вашата вяра.

Четвъртък

Прочетете 1Сол.4:16,17

В този текст намерете отговор на следните въпроси:

- Кога ще се случи възкресението?
- Кога ще възкръснат и отидат на небето умрелите в Христос?
- Защо няма смисъл да се молим на светии?

В молитва помолете Бог да ви помогне да Му останете верни до Неговото пришествие.

Петък

Проведете вечерно семейно богослужение.

Прочетете пред всички членове на семейството си наученият стих за запаметяване.

Помолете Бог да вземе вашето семейство в небесния град.

ХВАЛЕТЕ ГОСПОДА И В РАДОСТ, И В СКРЪБ

Стих за запаметяване: „Не се безпокойте за нищо, но във всяко нещо с молитва и молба изказвайте прошенията си на Бога с благодарение”. (Фил.4:6)

Текст за изучаване: 1Цар.1гл и 2:1-11

Главна мисъл: Ние се молим и хвалим Господа както в радости така и в скърби.

Случвало ли ви се е някога да изпитате такава мъка, поради която сърцето ви аха-аха да избухне от печал? Имали ли сте такава мъка в душата, че не сте могли да удържите сълзите си?

Прочетете разказа за жена, на която единствено молитвата ѝ помогнала да излезе от подобно състояние.

---Бабо Анна! Разкажи ни още нещо за чичо Самуил – настояваха Еми и Микаела.

Бабата се усмихна и остави настране своята плетка, докато момичетата се настаниха удобно до нея.

---Това беше много отдавна – започна своя разказ Анна. –
Още преди да се роди вашата майка. Ние с дядо Елкан

живеехме в град Рама. С нас живееше втората жена на вашия дядо - Фенина, заедно със своите деца. Това разбира се не бяха най-добрите години в моя живот. Дядо ви винаги се отнасяше много добре към мен, но Фенина през цялото време се стараше да ми навреди. Работата беше в това, че тя имаше много деца, а аз – нямах. Затова тя постоянно ме упрекваше „Виж как Бог ме е благословил с деца! Ти Анна явно в нещо си съгрешила! Може би си изневерила на мъжа си и заради това Бог не ти е дал такива благословения“? Често след такива обиди аз горчиво плачех! Всеки път, когато ходехме в Сило за ежегодните жертвоприношения, Елкана ми даваше най-добрата част от месото. Поради това Фенина още повече ми се сърдеше. Тя прекрасно разбираше, че Елкана обича мен повече, отколто нея. По време на такива пътешествия тя обикновено ме докарваше до такова състояние, че аз не може даже и да се храня.

Един път вечерта, когато вечерята приключваше, на мен ми стана толкова лошо, че бях принудена да напусна масата. Силно плачех, а краката ме водеха към скинята. Аз влязох вътре и в отчаянието си плачех на колене. Разказвах на Бог за всички свои скърби, страдания и разочарования. Обещах на Господ, че ако Той ми подари син, аз ще Му го предам за Негова служба.

Еми и Микаела се усмихнаха заедно. Следващата част от историята те вече я знаеха почти наизуст.

Анна продължи своя разказ:

---В едни момент, по средата на молитвата аз чух мъжки глас, който ми каза „Докога ще бъдеш пияна? Изтрезнявай!“ От удивление аз отворих широко очи. Пияна? Защо той мислеше, че съм пияна?

Свещеник Илий седеше на входа и бе видял как плача, паднала на колене. Аз се молах на ум, само моите устни безшумно се двужеха. Аз веднага обясних на Илий, че не съм пила вино, а просто изливам душата си пред Господ.

Той с разбиране се усмихна и ме благослови: "Иди си с мир и Бог да изпълни молбата ти, това което искаш от Него".

Когато чух тези думи, моето сърце се напълни с надежда. Не измина и година, когато родих малък малчуган.

---Чичо Самуил! – усмихнато се развикала Микаела.

---Да, това беше вашият чичо Самуил – отговори Анна. Аз толкова много обичах да му галя косите и да му стискам малките пухкави пръсчета.

Бог отговори на молитвата ми и ми подари син. След това моите страдания приключиха и моя живот се изпълни с радост.

---Бабо, а какво стана с твоето обещание към Бог? – попита Еми.

---О, да! Аз не забравих своето обещание. Все още историята не е приключила. Аз отделях много време за своя син и когато той порасна, дойде времето да изпълня своето обещание към Бог.

Отново трябваше да се отправим към Сило за жертвоприножението и там аз предадох Самуил на свещеника Илий и му казах: „ Аз съм онази жена, която стоеше ей там, в скинята и се можеше на Господ да ми подари дете. Бог чу моята молитва и сега аз предавам това момче да служи на Бог.

През онзи ден моята молитва бе особенна. Никой не можеш да каже, че съм пияна. Молах се и благодарях на Бог!

Но за това аз съм ви разказвала много пъти.

Баба Анна дълбоко въздъхна и поглеждайки усмихнато внучките си каза?

---Момичета мои, винаги помнете, че Бог постоянно се грижи за вас. Не обръщайте внимание на нищо и запомнете, че винаги можете да се обръщате в молитва към Него. С Него можете да споделяте и радости, и скърби, и огорчения, и тревоги, и обиди и страхове.

Когато споделяме с Исус радостите и скърбите, вие действително можете да считате себе си Божии деца. Той

няма да ви дава винаги това което искате, но Той знае от какво се нуждаете.

Събота

Споделете с родителите или приятелите си своите впечатления от преминалия урок.

Неделя

Напишете стихът за запаметяване на тънък и дълъг лист /като спирала/. Поставете го в стаята си на такова място, където въздухът, който идва да го раздвижва. При всяко такова движение повтаряйте думите на стиха.

В молитва помолете Бог да ви помогне да разрешите възникващите проблеми във възрастни, в училище, в църквата.

Понеделник

Прочетете 1Царе 1:1-8

В своята тетрадка запишете имената на двама от членовете на вашето семейство и на двама ваши приятели.

Близко до имената напишете, какво най-хубаво можете да направите за тях, а също така, кога и как вие възнамерявате да направите това.

В молитва помолете Бог да ви помогне никога да не се присмивате на другите или да ги притеснявате. Помолете Бог да ви даде сили винаги с благороство да се отнасяме към тях.

Вторник

Прочетете 1Царе 1:9-18

Помолете се на глас. Това можете да го правите, когато се разхождате. Силно разкажете на Бог за своите нужди и проблеми, които ви тревожат. След това спрете и помълчете и тихо кажете: "Благодаря ти Господи, че чуваш молитвите ми".

Сами или заедно с родителите си изпейте песен, която повдига настроението и ви напомня за Божията любов.

Сряда

Прочетете 1Царе 1:19-23

Пригответе кутия /може от обувки/. Облепете я с бяла хартия /или я боядисайте с бяла боя/. На капака нарисувайте червен кръст.

На не голям лист хартия /с ширина на бинт/ напишете за какво можете да благодарите на Бог.

Попълвайте по два листа всеки ден. Когато ви стане мъчно, прочитайте тези „записки за бърза помощ“.

В молитва помолете Бог да изпълни вашите нужди.

Четвъртък

Прочетете 1Царе 1:24-28

Когато Анна отдаде своя син на Бог, тя пожертва най-скъпото, което имаше.

Понякога и на нас, за да бъдем по-близо до Бог е необходимо да пожертваме нещо много скъпо за нас.

Помислете за това, което вие можете да пожертвате за Исус. Също така помислете за тези, които ви възпрепятстват да се посветите повече време на Бог.

По време на молитвата помолете Бог да ви помогне да определите своите жизнени приоритети.

Петък

Прочетете 1Царе 2:1-10

Това е чудесна молитва на Анна, приличаща на псалом.

Напишете своя молитва /псалом/ и благодарете на Бог, че Той управлява вашия живот.

Препишете от молитвата на Анна важните за вас думи.

Прочетете съчинения от вас псалом на родителите си и на Исус.

НЕПРАВЕДНИТЕ СВЕЩЕННИЦИ

Стих за запаметяване: „Да! лакоми кучета, които никога не се насищат, -Те са овчари, които не могат да разсъждават, Всички са се обърнали към своя си път, Всеки за печалбата си, всички до един.”. (Ис.56:11)

Текст за изучаване: 1Цар.2:12-36

Главна мисъл: Ние се покланяме на Бог, когато посвещаваме живота си, без да угаждаме на себе си.

Случвало ли ви се е някога по време на богослужение да искате да останете седнали, когато всички са станали да пеят?

Искало ли ви се е да отворите очи по време на молитва и да наблюдавате околните? Случвало ли ви се е да ви отвлекат в разговор с познат, който в това време слуша проповед?

Такова поведение може да ви отдалечи от достойното поклонение на Бог, както вас самите, така и околните.

Илий видя Яфет, който бързо се приближаваше към него. Когато той се приближи, свещеникът забеляза неговият сърдит поглед и пулсиращите от напрежение

устни. Въздъхвайки дълбоко, Илий се приготви да излуша неприятни новини, които той отдавна очакваше
---Твоите синове се справят ужасно със свещенническото служение – сърдито каза Яфет. Илий знаеше, че неговите синове не проявяват нужната почит към Божието светилище, както е длъжен да го прави свещеника. Не един път той се опитваше да ги вразуми, но безуспешно.

---Разбира се – продължи Явет – може би на свещениците не им достига месото, което им отделяме по Божието повеление и все по-често вземат повече от полагащото им се. Но нас ни възмушава това, което твоите синове ...
– Явет замълча известно време, внимателно погледна в лицето на Илий - ... твоите синове изпращат слугата, докато все още месото е сурово. Ако се опитаме да възразим и да ги убедим да почакаат до принасянето на жертвата на Господа, те ни заплашват, че ще вземат всичко със сила!

Известно време Илий не се помръдна, закривайки очите си. Явет беше напълно прав: Офний и Финес не изпълняваха свещенническия си дълг. Те използваха своето положение и мамеха народа. Неговите синове изобщо не мислеха за Бог, на Когото те трябваше да служат. Илий също си помисли, че позволявайки на синовете си да изпълняват тази служба по този начин, самият той не проявява уважение към Бог. Но какво да направи? Илий бавно отвори очи.

---Още един път ще поговоря с тях – обеща той на Яфет.

---Но това не е всичко! – изпревари го Яфет – В града се носят слухове, че твоите синове съгрешават с чужди жени, които стоят при входа на скинята!

Яфет говореше и говореше, но Илий вече мислеше, какв о да каже на синовете си. Офний и Финес мислеха само за себе си. Те забравиха, кои са и защо са в скинята. Именно левитите бях избрани за служба на Бог. На малко хора бе разрешено да бъдат така близко до мястото, където

присъстваше Бог, но явно това въобще вълнуваше синовете му. Те безчестяха Бог, те се покланяха на себе си!

Накрая Яфет свърши и излезе. Илий тежко въздъхна. В последно време той прекалено много се труди... След това той стана и отиде да търси синовете си. Ех, само а ко те бяха така преданни както Самуил! Най-накрая той намери Офний и Финес

--Защо съгрешавате? Много хора говорят лоши неща за вас – започна Илий, опитвайки се да покаже своята загриженост и да ги убеди да се променят.

Но изглежда, че той разговаряше с глухи. Тези мъже изобщо не се вълнуваха от това, което им говореше баща им. Неговите думи въобще не им влияеха вече. Един ден, след тези събития, към Илий се приближи Божий човек и му предаде вест:

---Не отделих ли Аз голямо внимание на твоите праотци, когато те още бяха в Египет? Аз избрах твоя род за специална служба в скинята. Членовете на семейството ти могат да се доближат до олтара и да принасят жертви. Защо ти не проявяваш уважение и почиташ твоите синове повече от Мен? Те мамят моя народ и отнемат най-доброто от пригответното за жертвоприношение.

От изненада Илий отвори широко очи и тежко се отпусна на стола. Божият вестител продължи да говори, че членовете на неговото семейство вече не могат да бъдат свещенници. Поради тяхното неуважение и небрежно отношение към своя дълг пред Бог, те ще бъдат лишени от тази привилегия и ще бъдат отстранени от тази отговорна служба. Потомците на Илий ще бъдат лишени от благословен и дълъг живот. А Офний и Финес, заради тяхното дръзко неуважение към Бог ще умрат в един ден. Бог ще избере на тази служба предан и верен слуга, който ще Му служи кат

Събота

Споделете с родителите или приятелите си своите впечатления от преминалия урок.

Неделя

Научете стихът за запаметяване.

Нарисувайте или направете модел на бинокъл. Напишете стихът за запаметяване на друг, красив лист и го поставете пред бинокъла, така че да го виждате добре

В молитва помолете Бог да ви помогне да бъдете постоянно под Неговото присъствие през цялата седмица.

Понеделник

Прочетете 1Царе 2:12,13

В своята тетрадка напишете 5-8начина, с помоща на които вие ще можете да покажете уважение към членовете на своето семейство, а също така и към Бог, както във вкъщи, така и в църквата.

В молитва помолете Бог да ви помогне да проявявате към Него уважение.

Вторник

Прочетете 1Царе 2:14–17.

Как мислите, че се чувстват хората, когато са разбрали че свещенниците са осквернявали техните жертви?

Потърсете встред своите вещи нещо, което може да е нужно на някой нуждаещ се. Попитайте родителите си да пожертват тези вещи на нуждаещи се хора.

Помолете Бог да насочи вашите мисли към това, да помагате на нужданещите се даже и ако ви се наложи да пожертвате нещо свое.

Сряда

Прочетете 1Царе 2:18–26.

Самуил изобщо не живееше така, както нечестивите синове на Илий. Той с радост помагаже на околните хора.

Обсъдете как вие можете да си помагате един на друи в своето семейство. Научете се да реализирате тези планове.

В молитва благодарете на Бог, че вие с удоволствие помагате на другите и така прославяте Неговото име

Четвъртък

Прочетете 1Царе 2:27–33.

Нарисувай и преброй хората, вещите и занятията, които са много важни за вас.

В молитвен разговор с Бог се постарай да видиш как с помоща на тези хора, вещи и занятия вие можете повече да Го прославите.

Петък

Прочетете 1Царе 2:34–36.

Разкажете история за Илий и неговите синове на семейното си богослужение.

Кажете стихът за запаметяване наизуст.

Поговорете с близките си за това, как и в малките неща да прославяте Бог, а не да угаждате на себе си.

Помислете, как на практика може да започнете да прилагате тези принципи още на следващата седмица.

Всички заедно изпейте любимата ви песен.

ЦАР, МАГЪОСНИЦА И ДЯВОЛ

Стих за запаметяване: „Защото живите *поне* знаят, че ще умрат; Но мъртвите не знаят нищо, нито вече придобиват, Понеже споменът за тях е забравен;”. (Екл.9:5,6)

Текст за изучаване: 1Цар.28:3-25

Главна мисъл: Ние почитаме Господа ако не се поддаваме на дяволските лъжи.

Притеснявали ли са ви някога съмнения, незнаейки как да постъпите? Към кого се обърнахте за съвет?

Въпреки всички съмнения, една запитвачка на духове няма да може да ви помогне, тъй като Библията ясно говори, че духовете на мъртвите нищо не знаят и не съществуват.

Трима човека, покрити с наметала, безшумно минаваха през редиците на Израил. Наближаваше полунощ. Успяха да минат незабелязано покрай караула на филистимците. При светлината на луната те се спуснаха към пещерата, където живееше магъосницата и гадателката, работа на която много подхождаше на сегашната тъмнина.

Магьосницата мислеше, че има достатъчно сигурно укритие, но тези хора все пак я откриха.

Поглеждайки по-внимателно на един от своите гости, тя въздъхна. Обхвана я лошо предчувствие. Високият ръст на този човек и горделивият поглед, говореха, че пред нея не е просто войник.

---Какво искате? – потита тя.

---Извикай за мен духа! – задъхвайки се от вълнение, каза високият човек – Извикай ми този, който ще ти кажа.

---Защо искаш от мен да направя това? Не знаеш ли, че цар Саул изгони от Израил всички врачове и гадатели?

Очите им се срещнаха и запитвачката на зли духове видя ужас в неговите очи.

---За това могат да ме убият – продължи тя.

---Заклевам се в Бог, нищо няма да ти се случи.

---Кого искаш да извикам?- попита жената.

---Самуил!

Чувайки името на покойни Божии пророк, магьосницата отново се стресна. Присвивайки очите си, тя старателно погледна госта. Взирайки се в него още веднъж, тя закри очите си и ги отпусна над масата ръце си.

Въртейки ръцете си назад и напред, жената започна да гадае. Тя хвърли нещо в огъня и когато се чу шумолене и трясък, тя силно възкликна. Мъжете подскочиха от уплаха.

---Ти ме лъжеш – показа с трепереща ръка високият воин – Ти не говориш истината. Ти си цар Саул.

---Не се бой – успои я царя – Какво виждаш?

---Виждам, дух излизащ из под земята.

---На кого прилича?

---На белокоп старец, облечен в дълги дрехи.

---Да, това е той! – нетърпеливо каза Саул, нямащ търпение да получи отговор на своите въпроси. В дима се изрисува неясен силует. Саул паднал по лице на земята пред призрака и му се поклони. Това бе зъл дух, който дяволът изпрати

към Саул във вид на пророк Самуил. Той говореше с гласа на Самуил и даже неговите жестове напомняха верния пророк.

---Защо ти ме безпокоиш? – грубо попита призрака.

---Аз съм в безизходица – с дрезгав глас каза Саул – Филестимците искат да ни нападнат. Бог повече не отговаря на моите молитви нито чрез пророци, нито в сънища. Затова те извиках, за да ме посъветваш, какво да правя.

---Защо питаш мен за съвет, когато Господ не иска да ти отговори? Тъй като ти отстъпи от Бог, Господ ще предаде Израил в ръцете на филистимците. Утре ти и синовете ти ще бъдете при мен.

След тези думи, призракът изчезна във въздуха.

---Ой ой ой – въздъхна Саул и падна на влажните камъни в пещерата. Магьосницата побърза да му помогне.

---Господарю мой, станете? – умоляваше го тя, но Саул не отговаряше.

Войниците го повдигнаха и го свестиха.

---Господарю, Ваша светлост – викаха те.

Саул отвори очи. Жената донесе храна и се обърна към царя:

---Повелитулю мой, аз рискувах живота си и направих така, както вие поискахте. Сега моля, станете и хапнете!

Саул неможеш да се помръдне.

---Станете, подкрепете се – помолиха войниците.

Те го пренесоха на постелката. Магьосницата сложи масата и най-после Саул хапна.

---Скоро ще се развидели – каза един от войниците – Трябва да попързаме.

Тримата мъже се загърнаха с наметалата си и се скриха в тъмнината. Минаха незабележимо покрай лагера на филистимците, те чуваха как врага се готви за сражение.

Използвайки услугите на запитвачката на зли духове, Саул погуби себе си. Вместо в смирение и разкаяние да се обърне към Бог, той отиде да пита дявола за съвет, лишавайки по този начин себе си от единственият източник

на сила. Посланието на дявола, което той предаде чрез призрака-Самуил, свърши своята работа. Саул не можеше да мотивира себе си, а колко повече да вдъхнови смелост в своите войници именно сега преди битката. Той не можеше да настрои войниците да уповават на Господа, като на свой защитник. Сатана и неговите легиони ликуваха.

Събота

Споделете с родителите или приятелите си своите впечатления от преминалия урок.

Неделя

Напишете стихът за запаметяване на лист хартия с големи печатни букви.

Изрежете всяка дума. Разбъркайте всички думи, а след това се опитайте да ги подредите в правилния ред. Повторете това няколко пъти, като четете след това на глас стиха.

Помолете и благодарете на Бог, че Той винаги се намира близо до вас, готов да ви се притече на помощ, ако ние с доверие и смирение се обръщаме към Него.

Понеделник

Прочетете 1Царе 28:1-3

Бог е дал особено указание за разговорите с духове. До този момент Саул беше послушен на Бог и към неговите заповеди.

Прочетете Левит 19:31, 20:6 и Исаия 8:19,20

Как мислите, отнасят ли се тези указания към гледането на мистични филми, спиритически сеанси и подобни програми?

Изменя ли се нашето отношение към такива програми, ако те не са страшни, но напротив – смешни?

В молитва помолете Бог да ви помогне да проявите мъжество и да не попадете под завладяващото влияние на окръжаващия ви свят.

Вторник

Прочетете 1Царе 28:4-9

Как мислите, защо Бог повече не отговаря на молитвите на Саул? /използвайте подсказката в стих 16/

Много хора в наше време се безпокоят за своето бъдеще. Как мислите, защо хората искат да знаят, какво ги очаква в бъдеще?

Има ли във вашия град хора, които се занимават с неща, които предсказват бъдещето? Кой ги управлява? Защо е опасно да се използват услугите на тези хора?

В молитва помолете Бог да ви научи да Му се доверявате за вашето бъдеще.

Сряда

Прочетете 1Царе 28:10-15

Как мислите, как магьосницата се досетила, че при нея е дошъл цар Саул?

Какво трябваше да знае Саул за призрака, който се появи пред тях?

Прочетете Екл.9:5,6; Пс.145:4; Яков 8:44

Как мислите, могат ли тези текстове да помогнат на Саул? Как могат тези текстове да помогнат на вас?

В молитва помолете Бог, да ви даде сили да свидетелствате през целия си живот, че сте истински последователи на Исус Христос.

Четвъртък

Прочетете 1Царе 28:16-19

На малък лист хартия напишете с повече думи, описвайки състоянието на мъртвите /спящи, неподвижни и други/ хора. На другата страна на листа напишете думи, които описват състоянието на християните в момента на пришествието на Исус Христос /възкресение, щастие, здраве, радост, нов живот/.

В молитва помолете Бог да ви удости с честа да влезете в Небесния Ерусалим.

Петък

Прочетете 1Царе 28:20-25

Бог победи сатана.

На семейното богослужение прочетете Откр.20:7-9 и поговорете, каква ще бъде участта на дявола.

В молитва благодарете на Бог, че Той е победил сатана и Го помолете да ви помогне в това да устоите на изкушенията и хитростите на сатана, който ни преследва на всяка стъпка.

Задача към урок 11:

Подреди буквите така че да се получи дума

ВБОУЛ.....

ИТАНСИ.....

БАД СОСОВ.....

ЗАМИМА.....

ЕНИТЕУШЕ.....

ТИСМОЛ.....

ПОСЛЕДСТВИЯТА ОТ НАШИТЕ РЕШЕНИЯ

Стих за запаметяване: „Бягайте от блудодеянието. Всеки друг грях, който би сторил човек, е въвн от тялото; ... затова прославете Бога с телата си, и с душите си, които са Божии”. (1Кор.6:18, 20)

Текст за изучаване: 2 Цар. 11; 12:1–24; 1 Кор. 6:15–20; Пс. 51

Главна мисъл: Когато се отнасяме с уважение към представителите на противоположния пол, по този начин ние почитаме Бога.

Случвало ли ви се е да направите лоша постъпка, скривайки я след това? Какво чувствахте, когато се опитвахте да намерите изход от създалата се ситуация? Може би положението още повече се влоши? А може би беше най-добре веднага да си признаете своята грешка?

Усещайки прохладната вечер, на Давид му беше приятно да се разходи на покрива на своя дворец, след дневната жега. От височината на покрива добре се виждаха дворовете на околните домове. Изведнъж Давид спря погледа си на един двор. Спря погледа си на една жена, която в момента се къпеше в басейна на двора.

---Коя е тази красива жена? – попита Давид своя слуга.
---Това е Витсавее, жената на Урия Хетееца – отговори слугата.

---Извикай я при мен! – заповяда царя. Давид беше най-могъщият човек в целия Израил.

Към това може да прибавим и неговата красота, таланти и мъжка сила. Витсавее беше омъжена. Така че те вече имаха свои семейства. Ако Давид беше намерил време да поговори с Бог за зараждащите се чувства към Витсавее, Бог би му показал, че неговите греховни намерения завършват трагично и то не само за него и Витсавее, но и за много други невинни хора. Но за съжаление, Давид не направи това. Доведоха при него Витсавее и той направи това, на което имаше право да прави само нейният мъж ...

„Аз ще имам бебе“ – няколко пъти Давид препрочиташе бележката от Витсавее, надявайки се тайно това да е грешка. Той не разбираше написаното. Но явно това беше истина. Витсавее действително очакваше бебе и това бебе беше на Давид. Скоро всички ще разберат за неговото прелюбодеяние. Урия не можеше да бъде баща на детето, защото в това време той е заедно с войските на Давид далеч от дома. „Какво да правя“ – недоумяваше Давид. Той трябваше да се обърне към Бог и да Го моли за прощение поради извършения грях, а също така да помоли Бог да му подсказе изхода от създалата се ситуация.

Но той реши да се справи с този проблем сам, със собствени сили. Давид изпрати бързоходец до войските си и призова Урия да се яви в двореца. Не мина много време и Урия се явил при царя.

---Иди си вкъщи и отдъхни – предложи му Давид, надявайки се, че Урия ще влезе при жена си и ще пренощува с нея. Тогава всички, включително и Урия ще си помислят, че очакваното дете е от законен брак.

Но вместо това той преспа до вратата на двореца, заедно със слугите на Давид. Разбирайки за това, царят

много се изненада. Той извика Урия и го попита: ---Защо не се прибра във своя дом? Урия беше благочестив човек, за което свидетелствува и неговият отговор

---Ковчегата на завета, моите командири и войниците на Израил – всички в този момент нощуват в палатки на бойното поле. Не е справедливо пред Бог, ако аз да се прибера вкъщи да ям, пия и спа при моята жена, като в същото време моите хора се намират далеч от своите домове.

Сърцето на Давид се смекчило. Да намери изход от това положение се оказало по-трудно отколкото си мислеше. Урия беше верен и предан на Бог човек. Заедно с това, Давид навлезе още по-надълбоко в греха. Той използва още една хитрост: за да изпрати Урия вкъщи, Давид го покани на обяд и го напи с вино. Но независимо от това Урия остана да пренощува до вратата на двореца. Тогава Давид измисли нещо ужасно... Сега му стана ясно, че има само един изход от създалата се ситуация: Урия трябва да умре, тогава Витсавее ще стане свободна и той ще може да се ожени за нея. Давид изпрати писмо до Йоав, заповядвайки му да постави Урия в най-опасния участък. Йоав много точно изпълнил заповедта на Давид и в резултат на това Урия загина на бойното поле. Витсавее получи страшната вест от войната и оплака своя съпруг.

След изтичането на нужното време за траур, Давид взе Витсавее при себе си в двореца и тя му стана жена. Той считаше, че е успял много ловко да излезе от сложната ситуация. Но Бог много обичаше Давид, затова не му позволи да остане в заблуждение и да погине. Той изпрати към Давид пророк Натан, който трябваше да изобличи царя. Царят прие изобличението и се разкая. Измъчван от скръб, той отпусна глава назад.

--Съгреших против Бог.

--Бог ти прощава, но твоят син ще умре – като гръм прозвучал Божият отговор.

Независимо от полученото прощение, Давид нямаше да избяга от всички страдания и мъки, които го очакваха в бъдеще. Скоро след посещението на Натан, синът, роден от греха на Давид и Витсавее, заболя тежко. Как ли не се мъчеше Давид да изпроси спасение от Бог и бебето да не умира. За съжаление обаче сега Давид разбра, че неговият син ще се присъедини към загиналите на бойното поле войници, за смъртта на които бе виновен той. След известно време като доказателство за Своето

Събота

Споделете с родителите или приятелите си своите впечатления от преминалия урок.

Неделя

Напишете стихът за запаметяване на лист хартия с големи печатни букви. Прочетете го няколко пъти на глас.

След това закрийте първата дума и кажете целия стих. Закрийте втората дума и отново повторете стиха. Продължете да закривате следващите думи и всеки път повтаряйте стиха.

Този метод ще ви помогне много бързо да научите стихът за запаметяване.

Понеделник

Прочетете 2Царе 11:1-5

От всички страни нас ни обстрелват изкушения. В своя дневник напишете три примера как можете да избегнете изкушенията.

В молитва помолете Бог да ви помогне да бъдете бдителни към всички изкушения във вашия живот.

Помолете за Божията помощ в противостоенето на тези изкушения.

Вторник

Прочетете 2Царе 11:6-13

Помислете, защо на Давид му се искаше толкова много Урия да си отиде във вкъщи? Защо Урия не постъпи така, както предлагаше Давид? Кой в тази ситуация постъпи по-благородно и отговорно?

В своя дневник напишете пример като доказателство, че от лошите постъпки никога не може да се получи нещо добро.

В молитва помолете Бог да ви помогне да съхраните чистите отношения с представителите на противоположния пол.

Сряда

Прочетете 2Царе 11:14-27

За нормалния човек е естествено в определена възраст да прояви интерес към противоположния пол.

Напишете четири примера за това, как може разумно да покажеш своя интерес и особено отношение към другия човек.

Напишете две неща, от които вие задължително ще се въздържате до настъпването на определено време (например до въпването в брак).

Обсъдете вашето решение с възрастен човек, на когото имате доверие.

Четвъртък

Прочетете 2Царе 12:1-10

Нарисувайте Давид, Натан, богаташа, бедняка и агънцето, по такъв начин, че по външният им вид да може да се определят техните чувства.

Кажете благодарствена молитва на Господ за поучителната история, която ни показва нашата неприязън към греха и способността на Бог винаги да ни прощава.

Петък

Прочетете 2Царе 12:11-19

Запомнете, че не гледайки на извършеният грях от Давид, той беше любимец на Бог.

Доколко той чистосърдечно се разкайваше и искаше Бог да го очисти, Господ с радост изпълни неговата молба.

Поставете в своята стая свежи цветя.

В молитва благодарете на Бог за Неговото прошение, милост, сила и любов. С вяра помолете Бог да ви даде тези качества.

СМЕЛИТЕ СЪРЦА

Стих за запаметяване: „Ела да преминем...дано Господ ни подкрепи, защото нищо не пречи на Господа да спаси чрез мнозина или чрез малцина”. (1 Царе 14:6)

Текст за изучаване: 1 Цар. 14:1-23

Главна мисъл: Ние също можем да участваме в осъществяването на Божия план.

Огорчава ли ви факта, че понякога ”лошите хора” получават всичко, а „добрите хора” не получават нищо?

Интересували ли сте се някога, какви постъпки очаква Бог от вас? Понякога Бог иска ние търпеливо да почакаме, а понякога Той ни призовава да действаме.

В тази история младите хора почувстваха, какво иска Бог от тях и затова започнаха да действат.

---Колко време ще се лутаме в бездействие в този лагер? – притесняваше се царкият син Йонатан. Неговият баща съпровождаше шестотин воители и заповяда да построят лагер тук, под огромните дървета. Всички бяха принудени да бездействат и царят със своя мрачен вид не даваше

никаква бодрост. Някакъв войник тайно притича из лагера и спря в близката палатка. Но страшното от всичко бе, че техните врагове филистимците, нагло се смееха на израилевите войски, които се покланяха на истинския и всемогъщ Бог.

Тази малка групичка израилтяни, разположени под дърветата, беше въоръжена с прашки, лъкове и стрели. Само в царя и неговия син имаше мечове и копия, докато в същото време гордите и нагли филистимци имаха на разположение всички видове оръжия.

---Мисля, че трябва да предприема нещо решително – каза Йонатан на своя верен оръженосец – Няма да е лошо, ако неочаквано нападнем отряда на филистимците. Сигурен съм, че Бог ще яви Своята сила и ще ни даде победа, независимо, че ние сме много по-молко от тях. Може би така ще можем да се снабдим с хубаво оръжие.

---Можеш да разчиташ на мен – отговори верният приятел на Йонатан – Аз съм с теб с цялото си сърце и душа.

Рано сутринта, помолвайки се преди път, юношите незабелязано минаха покрай дремещия караул, излязоха от лагера и се спуснаха в низината, която разделяше двата лагера. Когато те доближиха към подножието на една отвесна скала, у Йонатан възникна нова идея:

---Хайде да излезем на яве – каза той – Ако те кажат „*Стой на място! Сега ще дойдем и разберем кои сте вие!*”, тогава ние отново ще се скрием в храстите и ще се върнем незабелязано в лагера. Но ако те кажат „*Искате да се сражавате! Елате при нас и покажете на какво сте способни*”, тогава ще считаме, че Бог е вложил тези слова в тяхната уста и това ще бъде знак, че Той ще ни помогне да победим.

---Добра идея – съгласи се Йонатановия оръженосец.

Юношите започнаха да шумят в подножието на скалата, за да привлекат вниманието на вражеските караули.

Часовия на филистимците веднага ги забеляза.

---Ей, вижте, кой е това! Двама изплашение евреи изпълзяха от своята дупка! – силно започнал да се присмива часовий – Качете се при нас и ни покажете на какво сте способни!

Точно тези думи чакаха Йонатан и оръженосецът му. Те се усмигнаха един на друг, чувайки желаните думи. „*Да отиваме! Напред, към победата!*” Те се скриха от очите на филистимеца, завивайки по тайна и труднодостъпна пътека, която водеше към върха на скалата.

След известно време юношите неочаквано нападнаха филистимеца от другата страна на скалата. Чуха се изненадени викове и удари от мечове. В този момент се разтресе земята под краката им и от върха на скалата се посипали камъни.

---Никой друг освен Господ ни помага с всесилната си ръка! – извика Йонатан на своя приятел-оръженосец.

Филистимците ги обзе страшна паника: войниците, събуждайки се от шума на падащите камъни, които те приеха за звуци при битка, даже не успаха да разберат, къде е сражението. Те имаха едно единствено желание: да бягат. Движени от страха, войниците с всички сила излязоха от лагера.

Израилевите часовои забелязали смущението и шума в лагера на филистимците. Веднага докладваха на Саул, който в същия момент извика при себе си Ахиа и заповяда:

---Бързо изнеси отпред Божия ковчег!

Саул разбира се трябваше да направи това още преди няколко дни. Но сега го обхвана такова нетърпение, че той не дочака изпълнението на своето нареждане и го отмени.

---Остави – викна той на свещеника в движение – Няма нужда от молитви. Аз излизам на бой!

Саул и неговите воители преследваха обезумелите от страх филистимци далеч зад пределите на своята земя. Даже юдеите, които се бяха скрили в пещерите и пустите места, се

присъединиха към преследването, предчувствайки близката победа.

Денят преваляше. Йонатан и неговият оръженосец благодариха на Бог за всичко, което Той направи за тях днес. Даже и в най-смелите си мечти те не можеха да си представят такива зашеметяващи резултати. Йонатан се усмихна и каза на своя верен оръженосец:

---Не ти ли казах, че имам усещането, че Бог очаква от нас да станем и да започнем да действаме.

Събота

Споделете с родителите или приятелите си своите впечатления от преминалия урок.

Неделя

Напишете стихът за запаметяване на лист хартия по такъв начин, че всяка дума да започва на нов ред и да има малко разстояние от написаната отгоре дума.

Сега прочетете няколко пъти стихът за запаметяване и запомнете, че нищо не може да попречи на Бог да ви спаси.

Преклонете колена за молитва. В края още веднъж повторете стихът за запаметяване.

Понеделник

Прочетете 1 Царе 13:16-3

Можете ли да си представите какво е било чувството на войниците, които се отправиха на битка почти без оръжие?

За да се убедите, колко е важно духовното оръжие прочетете Еф. 6:10-20

В молитва помолете Бог да ви въоръжи духовно за защита от врага.

Вторник

Прочетете 1Царе 14:1-7

На лист хартия или в своя дневник нарисуйте кръг/щит/. Украсете го по края.

В сърцето на кръга напишете думата „вяра“. На самия щит напишете по какъв начин можете да проявявате своята вяра.

В течение на тази седмица допълвайте този списък.

В молитва помолете Бог да преумножава вашата вяра, за да можете да Му служите активно.

Сряда

Прочетете 1Царе 14:8-12

Можете ли посочите други примери от Библията, където се разказва за това, че хората са поискали от Бог да им даде знаци?

Бог не винаги дава знаци! Понякога Той желае, ние да отидем напред и да действаме или да попитаме възрастните за съвет.

Ние можем да бъдем уверени в това, че Бог винаги се намира наблизо в тези случаи, когато ние съгласуваме своите постъпки с Неговото Слово.

В молитва помолете Бог да ви помогне да не стоите в бездействие, а да се трудите за Бог.

Четвъртък

Прочетете 1Царе 14:13-15

Присъствали ли сте на място където е имало земетресение?

Припомнете си скорошно съобщение за земетрение и причинени вреди. Каква помощ лично вие можете да окажете на пострадалите в такива случаи?

В молитва помолете Бог, вашето съчувствие да засегне сърцата на тези хора, на които искате да помогнете.

Петък

Прочетете 1Царе 14:16-23

На кого от тези персонажи искате да подходите:

~~~На Саул (безинициативен ръководител)

~~~на юдеите, които се скрили, докато не били сигурни в скорошната победа

~~~На Йонатан, който прояви инициатива в трудна ситуация

~~~На оръженосеца, който оказва подкрепа на приятел, уповаващ на Бог.

Разкажете тези истории на членовете на своето семейство.

На кого приличате вие, според тяхното мнение?

На кого приличат те самите?

В молитва помолете Бог да умножи вярата и мъжеството във вас, за да изпълните с достойнство всички Божии идеи за вашия живот.